

7. ขั้นปรับແພນ ແລະ ຈັດທາມແພນໃໝ່ ເປັນການປັບປຸງໃຫ້ມີປະສິທິພາພ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະນຳໄປປົງປັຕິໃຫ້ຮຽວດຸກປະສົງ

ປະສິທິ ຕະຢື່ຍື່ອີ (2540 : 38) ການຈັດທາມແພນງານແລະ ໂຄງກາຣທີ່ດີຂອງຮັບ ຄວາມມີຂັ້ນຕອນໃນການປົງປັຕິ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ການກຳຫານຂັ້ນຈາກປົ້ນຫາ ແລະ ຄວາມຕ້ອງກາຣທີ່ແທ້ຈິງຂອງປະຊາຊົນໃນໜຸ່ນໜາ ແລະ ສອດຄລ້ອງກັບວັດຖຸປະສົງກາຣພັດທະນາຂອງຮັບ

2. ມີຮະບນ ແລະ ສາມເຫຼຸ່ມຜົດ

3. ມີອົງປະກອບຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງກາຣຮັບຮັບສ່ານເພື່ອໃຫ້ໂຄງກາຣໄດ້ຮັບກາຣສັນບັນນຸນ ເຊັ່ນ ຄວາມສຳຄັນ ທີ່ມາຂອງໂຄງກາຣ ວັດຖຸປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ສັດເຈນຂອງໂຄງກາຣ

4. ປະຊາຊົນ ອົກປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຕັ້ງແຕ່ການກຳຫານປົ້ນຫາຄວາມຕ້ອງກາຣແລະ ເລືອກໂຄງກາຣເອງ

5. ມີການປະສານເຈົ້າຫຼາທີ່ຜູ້ເກີ່ວຂຶ້ອງ ແລະ ປະຊາຊົນເປົ້າໝາຍ

6. ອົກປະຊາຊົນມີບທບາທໂດຍຕຽງໃນກາຣຄວບຄຸມ ຕິດຕາມ ແລະ ຮ່ວມປະເມີນຜົດ

ກາຣພັດທະນາ

7. ພຸດຂອງກາຣພັດທະນາຕ້ອງຕົກອູ້ກັບຄຸ້ມປົ້ນຫາ ແລະ ສັງຜູດທີ່ດີແກ່ໜຸ່ນໜັນ ໂດຍຮ່ວມ ແລະ ປະເທດໜາດີ

ສຸວິມລ ຕີຣການນັ້ນທີ່ (2545 : 19-22) ກລ່າວຄື່ງຂັ້ນຕອນກາຣວັງແພນວ່າ ກ່ອນຈະເຮີ່ມຈັດທາມແພນ ຈະຕ້ອງມີກາຣສ້າງກຣອນແນວຄົດໃນກາຣຈັດທາມ ແລະ ມາຂໍ້ມູນມາໃໝ່ໃນກາຣຈັດທາມໄລຍະເອີຍດ ໂດຍຜູ້ຈັດທາມ ຈະຕ້ອງທ່ານມີກາຣສ້າງກຣອນແນວຄົດທີ່ເກີ່ວຂຶ້ອງກັນ ໂຍນາຍແລະ ແພນທີ່ຕ້ອງກາຣແປ່ລົງໃຫ້ ເປັນໂຄງກາຣ ແລະ ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນສາຮສະເໜີທີ່ເກີ່ວຂຶ້ອງທີ່ໃໝ່ໃນກາຣວັງແພນ ເຊັ່ນ ຮາຍລະເອີຍດຂອງ ແພນຈາດີ ແພນກະທຽວ ແພນກຽມ ກາຣໜ້າທີ່ຂອງໜ່າຍງານ ສກາພປົ້ນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນທີ່ອູ້ໃນ ຄວາມຮັບຜົດຂອບຂອງໜ່າຍງານ ຄວາມຕ້ອງກາຣຂອງປະຊາຊົນ ຂນບຮຽມເນີຍປະເພີ້ຂອງປະຊາຊົນ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເຖິງນິກ ວິທີກາຣທີ່ທັນສມຍທີ່ສາມາດນຳມາໃໝ່ໃນກາຣດຳເນີນງານເປັນຕົ້ນ

ສຽງໄດ້ວ່າ ຂັ້ນຕອນຫຼື ອະນຸຍາກວັນກາຣວັງແພນ ຈະປະກອບໄປດ້ວຍຂັ້ນຕີ່ຍົມກາຣ ຂັ້ນວິເຄຣະທີ່ຂໍ້ມູນຫາສາແຫຼຸອງປົ້ນຫາ ຂັ້ນກຳຫານປະເດີນປົ້ນຫາ ຂັ້ນກຳຫານໂຄງກາຣ/ກິຈກຽມ ເພື່ອນໍາໄປແກ້ໄຂປົ້ນຫາ ແລະ ຂັ້ນຕິດຕາມປະເມີນຜົດກາຣປົງປັຕິຕາມແພນ

ประโยชน์ของการวางแผน

การดำเนินงานที่ได้มีการวางแผนก่อนจะทำให้การทำงานในอนาคตสะดวกและง่ายต่อ การบริหาร ป้องกันปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น ได้ในอนาคต ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานก็มีความ มั่นใจในการทำงานมากขึ้น ทำให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุ วัตถุประสงค์ที่วางไว้

อนันต์ เกตุวงศ์ (2541 : 11) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวางแผนไว้ ดังนี้

1. ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหานៅอนาคต ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและบุคคลที่ เกี่ยวข้องทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารในการพิจารณาถึงสภาพของเหตุการณ์ในอนาคต และอาศัยความรู้ ความสามารถทำงานภายเหตุการณ์ ถ้าคิดว่าเหตุการณ์ใดไม่พึงประสงค์หรือจะเป็น ปัญหา สามารถวางแผนป้องกันได้ทั้งหมดหรือลดความรุนแรงของปัญหาลง
2. ทำให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความมั่นใจ การที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานสามารถ ศึกษาทำความรู้จากแผนล่วงหน้าก่อนการกระทำจะทำให้เกิดความมั่นใจในความสำเร็จ
3. ทำให้งานมีความเป็นไปได้และมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันเป็นระบบทุกส่วนทุกด้าน โดยอาศัยการประสานความร่วมมือชั้นสามารถ ได้ล่วงหน้าจากแผน
4. ทำให้เกิดการประ helyct มีการเลือกวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุดก่อนจะนำไปใช้
5. ก่อให้เกิดความสะดวกและง่ายในการบริหาร เนื่องจากการวางแผนมีส่วนทำให้ การทำงานเป็นระบบจึงสะดวกและง่ายต่อการควบคุม มีความร่วมมือกัน มีการประสานงานกัน และมีการทำงานที่สอดคล้องสัมพันธ์กันทุกส่วนทุกด้าน
6. ป้องกันปัญหาทางด้านโครงสร้างและบริหาร มีการแบ่งงานกันตามความรู้ ความสามารถ จึงเป็นการป้องกันปัญหาด้านการบริหารบางประการ
7. ทำให้ผู้ทำงานมีข้อมูลกำลังใจและความรับผิดชอบสูง เพราะการทำงานมีวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ชัดเจน มีการแบ่งงานถูกต้อง มีความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบ สิ่งเหล่านี้ ทำให้ผู้ทำงานมีข้อมูลและกำลังใจ ตลอดจนมีความมั่นใจในการทำงาน

กรรมการปักครอง (2543 : 27) ได้กล่าวว่า การวางแผนที่ดีไม่ได้หมายความว่า การวางแผนนั้นจะต้อง слับซับซ้อนหรือละเอียดละอ่อนมากmany แต่การวางแผนนั้นจะต้องมีเหตุผล ที่ถูกต้องและมุ่งทำให้เกิดการตัดสินใจสามารถติดตามผลของ การปฏิบัติและประเมินผลงานได้ ว่าประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้แค่ไหน เพียงใดหรือไม่ การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. บรรลุวัตถุประสงค์many การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดหมายปลายทางเพื่อให้องค์กรบรรลุ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผน

ถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแน่ชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

2. ประยัด การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานฝ่ายต่างๆ มีการประสานงานกันที่ดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่องกัน ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่างๆ ที่ทำซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่างๆ อายุคุณค่ากันว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประยัดแก่องค์การ

3. ลดความไม่แน่นอน การวางแผนช่วยลดความไม่แน่นอนในอนาคต เพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตการวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้ว ทำให้การคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต และได้ทางแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไว้แล้ว

4. เป็นเกณฑ์ในการควบคุม การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพื่อการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกัน ไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กันอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่มีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

5. ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้น จะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผน ทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ และความคิดสร้างสรรค์ นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์การ และยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

6. พัฒนาแรงจูงใจ การวางแผนที่ดีเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดในกลุ่มคนงานด้วยกัน เพราะhexo ย่างชัดเจนว่าองค์การคาดหวังอะไรจากเข้าบ้าน นอกจากนั้นการวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

7. พัฒนาการเปลี่ยน การวางแผนที่มีประสิทธิภาพทำให้องค์การมีการเปลี่ยนกันมากกว่าองค์การที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงานเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่างๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

8. ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกสารที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ ทำให้กิจกรรมต่างๆ ที่จัดไว้ไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน

มีการจัดประสานงานในฝ่ายต่างๆ ขององค์การเพื่อหลักเลี่ยงความช้าช้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์การ

ทรงชัย สันติวงศ์ (2534 : 2-3 ; ข้างถึงในวีระชัย คำถ้า. 2550 : 17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวางแผนไว้ 5 ประการ คือ

1. เพื่อให้ผู้บริหารตระหนักรถึงความรับผิดชอบ ได้ดีขึ้น

2. ช่วยให้การควบคุมสามารถกระทำได้โดยอาศัยการวัดผลสำเร็จตามแผนงานที่ทำไป

3. แผนงานใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการสื่อสารให้ทุกฝ่ายทราบถึงทิศทางขององค์การ และให้ฝ่ายต่างๆ ประสานการทำงานเป็นทีม โดยอาศัยแผนเป็นเครื่องมือ

4. แผนงานที่ใช้ดำเนินงานอยู่สามารถใช้ตรวจสอบความถูกต้องของนโยบายฯ โดยจะสามารถเช็คตรวจสอบดูได้จากผลการปฏิบัติตามแผน เพื่อจะได้มีการปรับแก้ในนโยบายและเป้าหมายระยะยาวให้ถูกต้อง

5. การวางแผนช่วยขยายขอบเขตการคิดของผู้บริหาร และช่วยให้ผู้บริหารคล่องตัวในการแก้ไขปัญหาหรือยกเว้นภาระดับลงงาน ได้ดีขึ้น เพราะสามารถเพิ่มทัศนวิสัยของการคิดให้กว้างและไกล และสามารถคิดคล่องแคล่วปรับตัว ได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การวางแผนนั้น สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนอย่างมีเป้าหมายอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการวางแผนที่รักกุมในการทำงาน ลดความไม่แน่นอนในการวางแผนทำให้กิจกรรมต่างๆ ทิ่ววงไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ข้อจำกัดในการวางแผน

อย่างไรก็ตามการวางแผนบางครั้งอาจประสบความล้มเหลว หรือขาดประสิทธิภาพ ขึ้นได้ ดังนั้นในการวางแผนจะเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่างๆ ที่เชื่อถือได้ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่างๆ ที่จะดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จลุล่วงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวสรุปไว้ดังนี้

ประชุม รอดประเสริฐ (2535 : 105-106) ได้กล่าวว่า การวางแผนก็เหมือนกับกระบวนการบริหารงานอื่นๆ ตรงที่ไม่สามารถจัดปัญหาให้กับบุคคลหรือองค์กร ได้ทั้งหมด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนคุณภาพของงานจากการที่ได้ปฏิบัติตามแผน ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ใช้ในการวางแผน ถ้าข้อมูลที่ใช้เป็นขยะ ผลของงานที่ออกมาก็ต้องเป็นขยะ อย่างไรก็ตาม เมื่อการวางแผนจะมีข้อมูลที่ดี แต่การวางแผนนั้นก็อาจไม่มีประสิทธิภาพได้ถ้าการวางแผนนั้นยังคงเฉินไว้บนแผ่นกระดาษและไม่เคยออกนำไปปฏิบัติเลย การวางแผนที่ดีนี้จะต้องนำไปใช้อย่างต่อเนื่อง และได้รับการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่เป็นปัญหาอุปสรรค ข้อจำกัดของการวางแผนอาจ

เกิดจากสาเหตุ ดังต่อไปนี้

1. ความยากลำบากในการหาข้อมูลและสมมติฐานที่ถูกต้องแม่นยำ
 2. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว
 3. ความไม่แน่นอนของปัจจัยภายในองค์การ เช่น บุคคลภายในหน่วยงาน นโยบายของหน่วยงานและจำนวนของเงินลงทุน
 4. ความไม่แน่นอนของปัจจัยภายนอกขององค์การ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ยากแก่การควบคุม เช่น บุคคลภายในหน่วยงาน นโยบายของหน่วยงานและจำนวนของเงินลงทุน
 5. เวลาและค่าใช้จ่ายในการวางแผนและการดำเนินงานตามแผน
- กรรมการบุคคล (2543 : 29) ได้กล่าวว่า การวางแผนบางครั้งอาจประสบความล้มเหลวหรือขาดประสิทธิภาพขึ้นได้ ดังนั้นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาใน การวางแผนเพื่อให้การวางแผนไม่ประสบความล้มเหลว คือ
1. การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ใน การวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดคุณค่าที่มีอยู่จริง เช่น จำนวนคนทำงาน แต่ถ้าข้อมูลที่มีการวางแผนนั้นกลับทำงานได้ข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือไม่ได้ จะทำให้การวางแผนนั้นเกิดการผิดพลาด ฉะนั้นผู้วางแผน ข้อมูลนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดแผนงานเป็นอย่างยิ่ง
 2. การวางแผนเป็นกระบวนการมองไปข้างหน้า ถ้าผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะทำงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุก เขายังไม่สามารถทำการวางแผนที่ดีได้เลย ฉะนั้นผู้วางแผนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่ม และเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นจะได้สามารถมองหามาตรการประเมินและติดตามแผนที่วางแผนไว้ได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้อง
 3. การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและสื้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจทำให้การปฏิบัติงานบางกรณีล่าช้าไปได้แต่ก็เป็นความจริงว่าถ้าเราไม่ใช้เวลาในการวางแผนอย่างพอเพียงแล้ว แผนที่กำหนดขึ้นอาจจะเป็นแผนที่ใช้ไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่า การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลา และค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการวิเคราะห์ สารสนเทศ และการประเมินทางเลือกต่างๆ ดังนั้นถ้าการจัดการ ไม่จัดงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการวางแผน ไม่ยอมใช้เวลาอย่างพอเพียงว่าเสียเวลาสื้นเปลืองแล้ว ผลของแผนที่ออกมานั้นย่อมเป็นไปไม่ได้
 4. การดำเนินการภายในองค์การที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่างๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดริเริ่ม และแนวความคิดใหม่ๆ เข้ามาสู่องค์การ ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องมีการยืดหยุ่นการดำเนินการในบางกรณีบ้าง ซึ่งจะนำผลดีมาสู่องค์การ
 5. การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัด ในการวางแผนบางครั้ง เหตุการณ์ต่างๆ ที่ไม่คาดคิดเป็นผลกระทบต่อเนื่องมาจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

ฉะนั้นผู้วางแผนไม่สามารถยอมรับเรื่องราวต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ อาจจะนำไปสู่การต่อต้านจากกลุ่มคนงานและทัศนะเช่นนี้จะส่งผลต่อกระบวนการวางแผนที่เกิดขึ้นขาดประสิทธิภาพ

6. ประสิทธิภาพในการวางแผนอาจมีข้อจำกัดมาจากการปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ เพราะปัจจัยภายนอกบางอย่างยกเว้นการทำนายและคาดการณ์ เช่น การเกิดสงคราม การควบคุมของรัฐบาล หรือภัยธรรมชาติต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วางแผนไม่สามารถควบคุมได้ อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนประสบปัญหาอย่างมากได้

กรรมสั่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2546 : 4-5) ได้กล่าวว่า ข้อจำกัดในการวางแผน เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งต่อกระบวนการวางแผนไว้ ดังนี้

1. การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ในการวางแผนจะเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดชุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่างๆ ที่จะดำเนินงาน แต่ถ้าข้อมูลที่มีการวางแผนนั้น กลุ่มทำงานได้ข้อมูลที่มาจากแหล่งที่เชื่อถือไม่ได้ จะทำให้การวางแผนนั้นเกิดการผิดพลาด ฉะนั้นข้อมูลนั้นว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดแผนงานเป็นอย่างยิ่ง

2. การวางแผนเป็นกระบวนการมองไปข้างหน้า ถ้าผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะทำงานในเสียงรับมากกว่าเชิงรุก เขาจะไม่สามารถทำการวางแผนที่ดีได้เลย ฉะนั้นผู้วางแผนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความริเริ่มและเป็นคนที่มีความกระตือรือร้น จะได้สามารถมองหามาตรการประเมินและติดตามแผนที่วางแผนไว้ได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจการดำเนินงานตามแผนได้อย่างถูกต้อง

3. การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและสื้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจจะทำให้การปฏิบัติการบางกรณีล่าช้าไปได้ แต่ก็เป็นความจริงว่าถ้าเราไม่ใช้เวลาในการวางแผนอย่างพอเพียงแล้ว แผนที่กำหนดขึ้นอาจจะเป็นแผนที่ใช้ไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนเกี่ยวข้อง กับการใช้เวลา และค่าใช้จ่ายในการรวบรวมความวิเคราะห์สารสนเทศ และการประเมินทางเลือก ต่างๆ ดังนั้น ถ้าการจัดการไม่จดงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการวางแผน ไม่ยอมใช้เวลาให้พอเพียง คิดแต่ว่าเสียเวลาสื้นเปลืองแล้วผลของแผนที่จะออกมานั้น ย่อมเป็นไปไม่ได้

4. การดำเนินการภายในองค์การที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่างๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดริเริ่มและความคิดใหม่ๆ เข้ามาสู่องค์การ ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องมีการยืดหยุ่นการดำเนินการในบางกรณีบ้างซึ่งจะนำผลดีมาสู่องค์การ

5. การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัดในการวางแผนบางครั้ง เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรธุรกิจต่างๆ ทั่วโลก เป็นผลกระทบอย่างต่อเนื่องมาจากการ พัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ฉะนั้นผู้วางแผนไม่สามารถยอมรับเรื่องราวต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ อาจจะนำไปสู่การต่อต้านจากกลุ่มคนงานและทัศนคติเช่นนี้จะส่งผลต่อกระบวนการวางแผนที่เกิดขึ้นขาดประสิทธิภาพ

6. ประสิทธิภาพในการวางแผนอาจมีข้อจำกัดมาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ เพราะปัจจัยภายนอกบางอย่างยากแก่การทำนายและคาดการณ์ เช่น การเกิดสิ่งแวดล้อม การควบคุมของรัฐบาลหรือภัยธรรมชาติต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วางแผนไม่สามารถควบคุมได้ก็อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนประสบปัญหาอย่างมากได้

สรุปได้ว่า ข้อจำกัดในการวางแผน จะเกิดจากการขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ซึ่งผู้วางแผนจะต้องมีการดำเนินการวางแผนอย่างถูกต้อง มีความยืดหยุ่น มีความคิดริเริ่ม และมีความกระตือรือร้นในการประเมินสถานการณ์และติดตามแผนที่วางแผนไว้ ตลอดจนมีระยะเวลาในการวางแผนที่เหมาะสม อันจะเป็นการลดข้อจำกัดในการวางแผนที่ส่งผลให้การดำเนินงานสืบไปอย่างเวลาได้

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

ผู้จัดได้นำบริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก มาถ่วงโดยสังเขป ดังต่อไปนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก. 2555 : 5 - 14)

ความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มากได้รับการยกฐานะจากสภาตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 113 ตอนที่ 9 ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2539 ด้วยพื้นที่ 84.01 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 18 หมู่บ้าน นับแต่ได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ปฏิบัติการกิจกรรมอำนาจหน้าที่เป็นอย่างคืบลอด แม้จะยังไม่มีสำนักงานทั่วไปในการปฏิบัติงานก็ตาม ได้ใช้อาคารสภาตำบล (เดิม) เป็นสำนักงานมานานถึงปัจจุบัน

ลักษณะที่ตั้ง ตำบลจรเข้มาก อยู่ห่างจากอำเภอประโคนชัยไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ 12 กิโลเมตร และห่างจากที่ว่าการอำเภอประโคนชัยประมาณ 17 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	จุดตำบลโคงย่าง อำเภอประโคนชัย
ทิศใต้	จุดตำบลเขากอก อำเภอประโคนชัย และตำบลตาจง อำเภอละหารราย
ทิศตะวันออก	จุดตำบลปังกู และตำบลโคงย่าง อำเภอประโคนชัย
ทิศตะวันตก	จุดตำบลลายเย็นวัฒนาและตำบลเปี้ก อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

การปกครอง ตำบลจรเข้มาก มีประชากรทั้งสิ้น 4,303 คน แยกเป็นชาย 2,124 คน และเป็นหญิง 2,179 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งตำบลประมาณ 946 ครัวเรือน ขนาดสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ยครัวครัวหนึ่งประมาณ 5 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 227 คน / ตารางกิโลเมตร

ภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ทั่วไปของตำบลเรเข้มมากเป็นที่ราบสูงลาดเอียงจากทิศตะวันตก เนียงได้ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ มีเขาน้ำรังกันแนวเขตกับอำเภอเฉลิมพระเกียรติ มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญได้แก่ บารายเมืองค่า อ่างเก็บน้ำหนองบัวราย อ่างเก็บน้ำหัวยลึก คลองปูน ฯลฯ ใช้ประโยชน์ในด้านพักผ่อนหย่อนใจ และเกษตรกรรม

ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิอากาศของตำบลเรเข้มมาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ จัดอยู่ในลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมฤดูร้อน (Tropical monsoon climate) ซึ่งแบ่งได้ 3 ฤดู คือฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านทะเลและมหาสมุทร ทำให้อากาศชุ่มชื้นและฝนตกชุดๆ ส่วนฤดูหนาวจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะพัดເօาความหนาวเย็นและความแห้งแล้งมา สำหรับฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน ซึ่งจะมีอากาศร้อนและอบอ้าว

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม

ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	จำนวน	80	สาย
ถนนลาดยาง	จำนวน	6	สาย
ถนนลูกรัง	จำนวน	13	สาย
ถนนดิน	จำนวน	10	สาย

การโทรคมนาคม

โทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน	16	แห่ง
หมู่บ้านที่มีโทรศัพท์เข้าถึง	จำนวน	18	หมู่บ้าน

การไฟฟ้า

หมู่บ้านที่มีไฟฟ้าเข้าถึง	จำนวน	18	หมู่บ้าน
จำนวนบ้านที่ใช้ไฟฟ้า	จำนวน	2,896	ครัวเรือน
จำนวนบ้านที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้	จำนวน	21	ครัวเรือน

แหล่งน้ำธรรมชาติ

คลอง	จำนวน	9	สาย
หนอง/บึง	จำนวน	20	แห่ง
คลบประทาน	จำนวน	1	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	จำนวน	15	แห่ง
-----	-------	----	------

บ่อน้ำตื้น	จำนวน	10	แห่ง
บ่อโภก	จำนวน	20	แห่ง
บ่อข้าวคาล	จำนวน	7	แห่ง
ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	8	แห่ง
ถัง F.33	จำนวน	3	แห่ง
ถังเก็บน้ำฝนขนาด 20 ลบ.ม.	จำนวน	18	แห่ง
ถังเก็บน้ำฝนขนาด 50 ลบ.ม.	จำนวน	5	แห่ง

ด้านเศรษฐกิจ

การเกษตรกรรม ลักษณะการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในเขตองค์กรบริหารส่วน ตำบลจรเข้มาก มีดังนี้

การเพาะปลูก ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก มีการเพาะปลูกพืชที่สำคัญ คือ การเพาะปลูกข้าว ซึ่งมีการเพาะปลูกมากกว่าพืชชนิดอื่น พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ราบจึงเหมาะสมแก่ การปลูกข้าว นอกจากการปลูกข้าวแล้วยังมีการปลูกผลไม้และพืชผักด้วย

การปศุสัตว์ ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการจำหน่าย เช่น วัว สุกร ไก่ เป็ด เป็นต้น

หน่วยธุรกิจและบริการ

ร้านแต่งผม,ร้านเสริมสวย	จำนวน	8	แห่ง
ร้านขายของชำ จำหน่ายสินค้า จำหน่ายอาหาร	จำนวน	113	แห่ง
ร้านอาหาร	จำนวน	4	แห่ง
ร้านจำหน่ายอุปกรณ์ก่อสร้าง	จำนวน	2	แห่ง
สถานีบริการน้ำมัน	จำนวน	1	แห่ง
ร้านซ่อมรถฯ	จำนวน	11	แห่ง
ร้านจำหน่ายโทรศัพท์มือถือ	จำนวน	1	แห่ง
สถานพยาบาล(คลินิก)	จำนวน	3	แห่ง
โรงพยาบาล	จำนวน	29	แห่ง

การท่องเที่ยว ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ ปราสาทหินเมืองค่า ตั้งอยู่ที่บ้านโภกเมือง หมู่ที่ 6 ตำบลจรเข้มาก ห่างจากอำเภอ ประมาณ 18 กิโลเมตร เป็นปราสาทหินที่มีสัดส่วนงานมากที่สุดแห่งหนึ่งในภาคอีสาน มีลักษณะปราสาทหินราย 5 องค์ มีกระพญานาค 4 ทิศ ส้อมรอบด้วยระเบียงคตและกำแพงหิน

สร้างในราชปี พ.ศ. 1560 – 1630 ใช้ศิลปะแบบป่าปวน มีนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติเที่ยวเป็นประจำทุกปีและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ปราสาทภูถ้ำญี่ (อโศกยาศล) มี 2 แห่ง ตั้งอยู่ หมู่ที่ 6 บ้านโโคกเมือง และหมู่ที่ 7 บ้านหนองบัวราย

บารายเมืองต้า เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ใกล้กับปราสาทหินเมืองต้าเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

บาราย เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ต้านทิศตะวันออกของเขานั้นรุ่งมีคันหินล้อมรอบอยู่ที่บ้านหนองบัวราย หมู่ที่ 7

เขากลายบด ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 9 บ้านโโคกเมือง

ด้านสังคม

ศาสนา ประชาราษฎร์ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัดและสำนักสงฆ์ จำนวน 8 แห่ง ศิลปะธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจะเรียนมาก มีภาษาถิ่นหลากหลายที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาษาถิ่นคือภาษาเขมร ภาษาไทยอีสาน และภาษาส่วย แม้จะใช้ภาษาถิ่นต่างกัน แต่ก็ยังมีประเพณีและวัฒนธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนกับประเพณีท้องถิ่นอื่นๆ ดังนี้

ประเพณีสงกรานต์ วันที่ 12-13 เมษายน ของทุกปี

ประเพณีเข้าพรรษา วันเข้าพรรษาของทุกปี

ประเพณีลอยกระทง วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี

ประเพณีขึ้นปีใหม่ วันที่ 28 ธันวาคม - 1 มกราคม ของทุกปี

ประเพณีบวงสรวงโบราณสถาน วันที่ 2 เมษายน ของทุกปี

การศึกษา

ประชาราษฎร์ส่วนใหญ่ที่อาศัยในองค์การบริหารส่วนตำบลจะเรียนมาก สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าระดับปริญญาตรีและเป็นผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ไม่ได้เข้าศึกษาในโรงเรียนตามลำดับ สำหรับการให้บริการด้านการศึกษาของตำบล มีดังนี้

โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน 6 แห่ง
โรงเรียนมัธยมศึกษา	จำนวน 1 แห่ง
ศูนย์อบรมศึกษาฯ	จำนวน 2 แห่ง
ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	จำนวน 18 แห่ง
ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัชญาศึกษาประจำตำบล	จำนวน 1 แห่ง

สาธารณสุข

สถานีอนามัย	จำนวน 2 แห่ง
คลินิกเอกชน	จำนวน 4 แห่ง
กองทุนหลักประกันสุขภาพฯ	จำนวน 1 แห่ง

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มากเป็นตำบลขนาดใหญ่ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและเป็นเส้นทางผ่านไปยังภาคตะวันออกและอื่นๆ มี

สถานีตำรวจนครบาลบ้านบัว	จำนวน 1 แห่ง
ป้อมเร屋里มประจำหมู่บ้าน	จำนวน 18 แห่ง
บริการรถการแพทย์ฉุกเฉิน 1669	จำนวน 1 คัน
รถดับเพลิงขนาด 12,000 ลิตร	จำนวน 1 คัน
ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.จรเข้มาก	จำนวน 1 แห่ง

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ทรัพยากรดิน ดินในพื้นที่ตำบลจรเข้มาก มีลักษณะเป็นดินเหนียว ทางบ้านโคงเมือง บ้านหนองบัวราย อุ่มน้ำได้ดี นอกนั้นเป็นดินร่วนปนทราย ความสามารถในการอุ่มน้ำปานกลาง ทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำอยู่เสมอ จึงไม่สามารถใช้ประโยชน์จากดินในการเพาะปลูกได้เต็มที่ นอกจากการทำนา

ทรัพยากรน้ำ แหล่งน้ำที่สำคัญที่ประชาชนได้ใช้ในการเกษตรและอุปโภคบริโภค คือ น้ำฝน และน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ แต่แหล่งน้ำธรรมชาติไม่สามารถเก็บกักน้ำได้ตลอดปี ซึ่งบางส่วนได้มีการพัฒนาปรับปรุง แต่มีอีกหลายแห่งจำเป็นต้องพัฒนาลำน้ำ ล่าหัวยต่างๆ ให้สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี

ทรัพยากรป่าไม้ ตำบลจรเข้มากมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ติดต่อกับ ตำบลเขาออก แต่สภาพป่าไม้ได้ถูกทำลายเพื่อใช้ในการทำนา และมีป่าสงวนแห่งชาติ ป่าพนมรุ้ง บางส่วน ปัจจุบันมีการปลูกพืชเศรษฐกิจคือยางพาราและยูคาลิปตัส

ด้านการเมืองการบริหาร

โครงการสร้างการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มาก ประกอบด้วย

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและควบคุมฝ่ายบริหาร ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน จำนวน 36 คน โดยอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

2. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วน ตำบลตามกฎหมาย โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนไม่เกิน 2 คน เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่นายกองค์การบริหารส่วน ตำบลมอบหมาย

ฝ่ายพนักงานประจำมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของ พนักงานประจำรวมถึงลูกจ้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจเรียนมาก แบ่งส่วนการบริหารออกเป็นหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ส่วนการคลัง
3. ส่วนโยธา
4. ส่วนการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม
5. ส่วนสวัสดิการสังคม

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. รายได้

การคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอิสระส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพิจารณาถึงศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อที่จะนำมากำหนดแผนงานและโครงการในการแก้ไขปัญหาตามวัตถุประสงค์ กล่าวว่าและเป้าหมายที่ได้วางไว้ในแผนงาน / โครงการต่างๆ จะสำเร็จ ลุล่วงไปตามแผนงานแหล่งรายได้ ดังนี้

- 1.1 ภาษีอากร
- 1.2 ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต
- 1.3 รายได้จากทรัพย์สิน
- 1.4 รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์
- 1.5 รายได้เบ็ดเตล็ด
- 1.6 รายได้จากทุน
- 1.7 เงินอุดหนุน

2. รายจ่าย

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย รายจ่ายจากงบกลางและรายจ่ายตามหน่วยงาน โดยรายจ่ายของหน่วยงาน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 รายจ่ายประจำ ประกอบด้วย

1. เงินเดือนและค่าจ้างประจำ
2. ค่าใช้จ่ายชั่วคราว
3. ค่าตอบแทน ใช้สอย และวัสดุ
4. ค่าสาธารณูปโภค
5. เงินอุดหนุน
6. งบรายจ่ายอื่นๆ

2.2 รายจ่ายเพื่อการลงทุน ประกอบด้วย ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ซึ่งในแต่ละปี องค์การบริหารส่วนตำบล มีภาระที่ต้องจ่ายเป็นเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าใช้จ่ายชั่วคราว ค่าตอบแทน ฯลฯ เป็นจำนวนที่สูงมากทำให้เหลืองบประมาณ เพื่อจะดำเนินการในส่วนของงบลงทุนมีน้อย จึงจำเป็นต้องอาศัยเงินอุดหนุนของรัฐบาลด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้จัดได้ศึกษาค้นคว้าในส่วนที่เกี่ยวข้องและได้นำมาประกอบการวิจัย ดังนี้

พุนทรพย์ จันทร์กระจ่าง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านนาตา อำเภอบางนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ布ว่า โดยรวมประชาชนมีส่วนร่วมน้อย ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมจากมากไปน้อย คือ ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ตามแผนพัฒนาเทศบาล ด้านการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาเทศบาล ด้านการมีส่วนร่วมปฎิบัติตามแผนพัฒนาเทศบาล และด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจวางแผนพัฒนาเทศบาล

ธเรศ ปราบพยัคฆา (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวเงิน อำเภอหนอง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมของแก่น พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมและรายด้านในด้านร่วมกำหนดปัญหา ด้านการให้ข้อมูล ด้านการปฏิบัติตามแผนและด้านร่วมติดตามและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการคัดเลือกคณะกรรมการ ระดับการมี

ส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อยเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ก็ยังกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามลักษณะของประชาชน พนว่าด้านอาชญาและอาชีพของประชาชนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการจัดทำ แผนพัฒนาพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนด้านเพศ ระดับ การศึกษา และสถานภาพทางสมรสของประชาชนที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำ กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามปก พนว่าปัญหาเรื่องความรู้ความเข้าใจ โครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นปัญหาในการมีส่วนร่วมของประชาชน มากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาที่องค์กรบริหารส่วนตำบลมีเอกสาร ตำรา ไวนัยเพร่ไม่ทั่วถึง และเพียงพอ ประชาชนมีภารกิจ ไม่สามารถเข้าร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ธนวรรณ สวัสดิ์ชัย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมในการจัดทำ แผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลสนวน อำเภอหัวยราช จังหวัดบุรีรัมย์ กรณีศึกษาการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล และผู้นำชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนว่าด้านการดำเนินการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดเวลาที่ เรียนรู้เพื่อจัดทำแผนพัฒนา อบต. และด้านการติดตามและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ปิยรัตน์ สุขบรรณ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลายเย้มวัฒนา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลลายเย้มวัฒนา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายพนว่า ด้านการเตรียมการจัดทำแผนและด้านการจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาล ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย

กัทกรณิษฐ์ เสาทอง (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนว่าด้านการมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ และการดำเนินการประชาชนมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ส่วนการมีส่วนร่วมใน ผลกระทบ โภชณ์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ประชาชนมีส่วนร่วมในระดับน้อย

อาทิตย์ อินทัชкар (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ จัดทำแผนพัฒนาตำบลเวียงพร้าว อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งในลักษณะการมีส่วนร่วม

เพื่อการตัดสินใจ ลักษณะการมีส่วนร่วมในการน้ำดูดแผนไปปฏิบัติและลักษณะการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีเพียงลักษณะการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์เท่านั้นที่มีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ประชาชนยังไม่รู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง มีเพียงการเข้าร่วมประชุมประชาชน และเสนอแผนงานหรือโครงการ แล้วรอรับผลประโยชน์จากการดำเนินการเท่านั้น ปัญหาและอุปสรรคเกิดจากการที่ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร ด้านการจัดทำแผนพัฒนาจากเทศบาลไม่เพียงพอ ตลอดจนประชาชนยังไม่ให้ความสนใจในการจัดทำแผนเท่าที่ควร เพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของตัวแทนชุมชน ผู้บริหาร สมาชิก และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ทองสุข บรรดาศักดิ์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเยือง อำเภอบ้านใหม่ ไซบพน จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเยือง อำเภอบ้านใหม่ ไซบพน จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากสูงไปค่าต่ำสุด จะได้ดังนี้ คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการเตรียมการจัดทำแผนพัฒนา ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา และด้านการมีส่วนร่วมในด้านการการติดตามประเมินผลแผนพัฒนา ตามลำดับ

สมควร คลังสูงเนิน (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลจันทบpegช อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับน้อย ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอีกนิด ต้องการให้เทศบาลสร้างงานมีการซึ่งกันในพื้นที่ให้มากขึ้น ให้เทศบาลใช้งบประมาณอย่างเปิดเผย โปร่งใส ตรวจสอบได้ ให้คณะผู้บริหาร บริหารงานจริงจัง รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และการออกทำประชาคมต่างๆ เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบมากขึ้น

ปัญญา เพ็งคำ (2553 : 10) ได้กล่าวว่า การปักครองท้องถิ่นเป็นการปักครองที่มีวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระรัฐบาลกลาง ดังนี้

1. การกิจของรัฐบาลมีอยู่กิจว่างของ นับวันจะขยายเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากงบประมาณที่เพิ่มขึ้นของแต่ละปีตามความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ
2. รัฐบาลกลางนิอาจจะดำเนินการในการสนับสนุนต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะในแต่ละท้องถิ่นมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดการบริหารโครงการในท้องถิ่น โดยรูปแบบที่เหมือนกันย่อมไม่นักกิดผลสูงสุด ท้องถิ่น

ย่อมรู้ปัญหาและเข้าใจได้ดีกว่าซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ประชาชนในท้องถิ่นจึงเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นได้มากที่สุด

3. กิจกรรมของย่างเป็นเรื่องเฉพาะของท้องถิ่นนั้น ไม่เกี่ยวกับท้องถิ่นอื่น และไม่เกี่ยวกับส่วนได้เสียต่อประเทศโดยส่วนรวมจึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวเอง

คณฑ์ กรมไชสง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงคะแนนเสียง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากค่าสูงไปหาต่ำ ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลลงคะแนนเสียง ในการมีส่วนร่วมจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่มีจำนวนมาก คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลลงคะแนนเสียงมีการออกทำประชามติในการวางแผนพัฒนา 3 ปี เป็นประจำทุกปี รองลงมา คือ ควรพิจารณาในการใช้จ่ายงบประมาณและนำโครงการลงดำเนินการให้ถูกต้อง เป็นธรรม ตามความจำเป็นของประชาชนเพื่อความสุข และควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุมหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจแนวทางในการบริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบลลงคะแนนเสียง

นันท์พาก พลภักดี (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหัวยราช อำเภอหัวยราช จังหวัดบุรีรัมย์ ผลวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหัวยราช อำเภอหัวยราช จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พ布ว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้ ด้านการเสนอข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ด้านการดำเนินการ และด้านการติดตามประเมินผล ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลหัวยราช อำเภอหัวยราช จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ให้มีการดำเนินการตามแผนพัฒนาครบรถ้วนร้อยละ 100 รองลงมา คือ ให้มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นให้ครอบคลุมทุกด้าน และให้มีการจัดสรรงบประมาณมากขึ้นในการการพัฒนาท้องถิ่น ตามลำดับ

เกรгор ไสสตดครี (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลโโคกว่าน อำเภอละหารทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลโโคกว่าน อำเภอละหารทราย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนับว่าด้านการติดตามผลและประเมินผล อยู่ในระดับน้อย นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงมาหาต่ำดังนี้ ด้านการจัดทำแผน ด้านการเสนอปัญหา และด้านการติดตามประเมินผล ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ความมุ่งมั่นในการจัดสรรงบประมาณในด้านการก่อสร้างถนนคอนกรีตในชุมชนทุกๆ หมู่บ้าน รองลงมา คือ โครงการที่ประชาชนเสนอไปแล้วควรนำเข้าบันทึกในแผน และการดำเนินการตามแผนให้ครบถ้วนโครงการ และองค์กรบริหารตำบลควรเข้าร่วมประชุมทุกหมู่บ้าน เพื่อทราบความต้องการของประชาชน ตามลำดับ

ผลจากการศึกษาแนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้ศึกษามีความเห็นว่า การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมนั้น ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำหน้าที่โดยให้คำแนะนำ สนับสนุนส่งเสริม การดำเนินกิจกรรม / โครงการงานต่างๆ โดยมีการลำดับขั้นตอนและรูปแบบการดำเนินการที่ชัดเจน มุ่งเน้นการร่วมคิด ร่วมทำร่วม ร่วมรับผิดชอบ และมีความยึดหยุ่นพอสมควร จึงจะประสบความสำเร็จ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้